

2. Левкіна Р.В. Екологічна парадигма сучасної аграрної освіти / Р.В. Левкіна, А.В. Левкін // Освіта аграрна. – Інформаційний вісник. – Вип. 10 (39). – 2011. – С. 5.
3. Левкіна Р.В. Якісні знання як фактор конкурентоспроможності аграрних підприємств / Інноваційно-технологічні аспекти формування сучасного конкурентоспроможного АПК України: Кол. монографія [За ред. Ю.О. Нестерчук] / Р.В. Левкіна, А.В. Левкін, В.І. Жила. — Умань: «Візаві», 2013. — С. 159-170.
4. Скобло Ю.С. Пошук знань. Частина 1 / Скобло Ю.С., Мазоренко Д.І., Тіщенко Л.М., Скобло Н.Ю./ . – Х.: Майдан, 2010. – 272 с.

ОЦІНКА МОЖЛИВІСТІ ВИКОРИСТАННЯ SMART ПІДХОДІВ ФОРМУВАННЯ ЗАДАЧ ПРИ РОЗРОБЦІ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

Тимчук Віктор Михайлович

к.с.-г.н., старший науковий співробітник

Халін Сергій Федосійович

к.с.-г.н., завідувач кафедри агрономії і лісівництва

Осипова Людмила Сергіївна

к.с.-г.н., доцент

Луганський національний аграрний університет

E-mail: fac.agrobud@lgnau.edu.ua

Ефективна реалізація конкурентного потенціалу України є неможливою, насамперед, без системної реалізації конкурентоздатності в сільськогосподарському виробництві [1]. Що в свою чергу зумовлює одним з провідних факторів оперування необхідними кадровими та інформаційними ресурсами [2]. В рамках підготовки аграрними університетами високоосвічених фахівців для аграрного сектору економіки велике значення відіграє формування на елітному рівні особистостей - активних лідерів аграрного виробництва здатних працювати за сучасними світовими моделями та оперативно приймати ефективні управлінські рішення, оперуючи значними інформаційними потоками. На ординарному ж рівні основною задачею є здатність фахівців враховувати основні перемінні фактори та забезпечувати технологічний рівень аграрного виробництва в умовах ринку. Чіткої формалізованої різниці між цими рівнями на теперішній час не встановлено, що може зумовлювати певну розмитість межі між ними.

Згідно SMART підходів формування задач підготовки бакалаврів і магістрів за спеціальністю 201 «Агрономія» слід чітко розуміти і застосовувати відповідні формалізовані рівні. По-перше, що робиться конкретно (specific/конкретність); по-друге, як і в яких одиницях це вимірюється (measurable/вимірюваність.); по-третє, за рахунок чого досягається мета (attainable/досяжність); по четверте, чи реалізується рішення та чи відповідає меті (relevant/актуальність); по-п'яте, конкретні строки реалізації (time based /обмеженість в часі) [3]. При цьому край бажано б було щоб ці підходи формалізовано були б і одноформатними для можливості їх узгодження між собою та оптимізації. Тобто, з точки зору оптимізації навчального процесу логічно підходимо до напрямів методологічного забезпечення та вибору оптимального рішення.

Аналіз набору навчальних дисциплін ОП 201 «Агрономія» та їх наповнення на рівні основних аграрних університетів дозволяє говорити, що на теперішній час поки що відсутні формалізовані комутаційні блоки між ними згідно SMART підходів. Якщо в рамках дисциплін лекції є тематично пов'язаними і викладаються за лінійним алгоритмом, то стосовно навчальних дисциплін питання залишається відкритим.

Певний потенціал вирішення цієї проблеми простежується в площині застосування модульного підходу формування цілісних технологій[4]. При цьому виникають певні неузгодженості. Так, згідно SMART підходів формування задач – маємо 5 формалізованих рівнів, а в рамках модульного підходу формування цілісних технологій стартовий блок складається з 4 факторів.

На рівні лекційного складу дисциплін та між дисциплінами в рамках ОП є відсутніми спеціалізовані комутаційні блоки. Так, наприклад в рамках модельної 3-х кредитної дисципліни на лекції припадає 14 годин, або 7 стандартних лекцій. Тобто, для моделювання необхідно оперувати додатково 6-7 комутаційними блоками. І це при стандартному підході з чіткою орієнтацією на «hard skills». Системним же в навчальному процесі є те, що в сучасних ринкових умовах ефективно аграрне виробництво визначально базується не тільки на жорстких «hard skills», а й на м'яких «soft skills» навичках, що функціонально регламентує специфічний вибір і наповнення обов'язкових і вибіркових дисциплін. Відносно вибіркових дисциплін питання є специфічним і відмінним від обов'язкових.

Враховуючи наявні тенденції було б дуже бажаним в середньостроковій перспективі виходу на рівень наближений до наскрізної координації та поступового переходу до циклічних алгоритмів. Одночасно з цим додаткові перемінні є пов'язаними з секторальною специфікою українських виробників та зональними особливостями. Тобто, говорячи навіть по початковий модельний формалізований рівень необхідно оперувати максимально повним набором наявних факторів. Що в свою чергу потребує багатофакторних систем і відповідного графічного моделювання [4,5]. В значній мірі наблизитись до такого стану за попереднім аналізом можна до певної міри за рахунок розробки відповідного методологічного забезпечення.

За попередніми оцінками значним об'єднуючим комутаційним блоком може виступати технологічне забезпечення за алгоритмом «об'єкт-зона-механізми трансферу». При такому підході достатньо логічно пов'язаними є зональна спеціалізація, стандартизовані сировинні ресурси, конвергентні технології та наскрізна координація[5]. Реалізація такого підходу виглядає актуальною та цікавою щодо оптимізації побудови та наповнення навчального процесу за SMART підходами формування задач.

Література

1. Шубравська О. Інноваційний розвиток аграрного сектора економіки: теоретико-методологічний аспект // Економіка України. – 2012. – № 1. – С.27 - 35.
2. Т.С.Медведкин Трансфер знаний: теория и практика Европейского союза. Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Економіка, 2012, вип.3. с.122-129
3. Bashynska I.O. Smartization as an alternative to innovative activity. Management mechanisms and development strategies of economic entities in conditions of institutional transformations of the global environment : monograph : in 2 vol. / ed. by M. Bezpartochnyi. Riga : Landmark SIA, 2019. Vol. 2. P. 73–81.
4. Timchuk V.M.Methodological approaches to simulating and forming technological innovations in plant production.Вісник центру наукового забезпе-чення АПВ Харківської області – 2014. - №16 С.320 – 328
5. Матюшенко І. Ю. Розробка і впровадження конвергентних технологій в Україні в умовах нової промислової революції: організація державної підтримки: монографія. Харків: ФОП Александрова К. М., 2016. 556 с.